

Dato: 14. november 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4009-83
Sagsbeh.: HBS
Fil-navn: L 10 – spm 15

Besvarelse af spørgsmål nr. 15 ad L 10 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 11. november 2008.

Spørgsmål:

”Ad svaret på spørgsmål 12.

Ministeren har i svaret udelukkende henvist til svaret på spørgsmål 4, men der ønskes en egentlig kommentar til den kritik, som er rejst af Danmarks Rejsebureau Forening af afsnit 2.6.”

Svar:

Med lovforslaget gennemføres de forslag fra visumarbejdsgruppen, der kræver lovændring. Herudover er det som led i moderniseringsprocessen og revisionen af visumområdet hensigten at gennemføre en række ændringer af visumpraksis, som ikke kræver lovændring, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Revision og justering af visumpraksis pågår løbende, og en eventuel afvikling af landegruppeinddelingen kræver ikke lovændring.

Som oplyst ved besvarelsen af spørgsmål 4 er der allerede iværksat en proces, hvor Integrationsministeriet – bl.a. sammen med Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri og Danmarks Rejsebureau Forening – er i færd med at undersøge, om den eksisterende landegruppeinddeling bør opretholdes, eller om man med fordel kan erstatte landegruppeinddelingen med en anden systematik, hvorved visumpraksis – særligt for så vidt angår turister – gøres mindre restriktiv, uden at det samtidig betyder en øget risiko for illegal immigration.

En ansøgning om visum skal indgives på en dansk repræsentation. Repræsentationen kan udstede bona fide visum, hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. I de tilfælde, hvor repræsentationerne ikke umiddelbart finder at kunne give visum, videresendes sagen til Udlændingesservice.

Repræsentationen kan meddele bona fide visum til alle visumansøgere, uanset nationalitet. Det gælder visumansøgere fra lande placeret i asyllandegruppen, immigrationslandegruppen og turistlandegruppen uanset formålet med visumopholdet. Det afgørende er, om der efter en konkret vurdering af ansøgerens forhold findes at være risiko for ulovlig indvandring m.v.

Der er således ikke tale om, at visumansøgere fra de pågældende lande generelt er afskåret fra at få visum med henblik på turistbesøg.

Integrationsministeriets notat om visumpraksis – der retter sig mod de ansøgninger, der ikke kan afgøres af repræsentationerne, og som sendes til Udlændingesservice til afgørelse – indeholder bl.a. en inddeling af de visumpligtige lande i grupper – asyllandegruppen, immigrationslandegruppen og turistlandegruppen. Landegruppeinddelingen er baseret på en generel vurdering af graden af risikoen for, at ansøgere vil tage ulovligt ophold i Danmark eller et andet Schengenland. Placeringen af landene i de enkelte grupper er baseret på antallet af registrerede asylansøgere og ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i åbenbart grundløs-proceduren. Derudover tages der også hensyn til immigrations- og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande.

Landegruppeinddelingen er vejledende. Det betyder, at der altid efter en konkret vurdering af ansøgerens forhold og formålet med visumopholdet kan gives visum – også selvom ansøgeren ikke er omfattet af den persongruppe, der som følge af nationaliteten som udgangspunkt kan få visum. Dette gælder f.eks. i tilfælde, hvor en ansøger tidligere har haft et problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande.